

“इध्वस्ते च पितुः श्रेष्ठो बभूव भरताग्रजः ॥”
तत्पर्यायः । श्रेयान् २ पुष्कलः ३ सत्तमः ४
अतिशोभनः ५ । इत्यमरः ॥ मुख्यः ६ वरेण्यः ७
प्रमुखः ८ अग्र्यः ९ अग्रहरः १० उत्तमः ११
प्रपहः १२ अनुत्तमः १३ अग्र्यीयः १४ प्रवेकः १५
अग्र्यः १६ अग्रियः १७ । इति शब्दरत्नावली ॥
अनवरः १८ अग्रिमः १९ प्रायः २० प्राग्रहरः २१
प्रवहः २२ । इति जटाधरः ॥ वृद्धः । ज्येष्ठः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

श्रेष्ठकाष्ठः, पुं, श्रेष्ठं काष्ठमस्य ।) शाकहृत्तः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रेष्ठा, स्त्री, (इयमासामतिशयेन प्रशस्या । इष्टन् ।
टाप् ।) खलपद्मिनी । इति राजनिर्घण्टः ॥
मदा । इति केचित् ॥ उत्तमा नारी च ॥

श्रेष्ठान्तं, स्त्री, (श्रेष्ठं अस्तम् ।) वृक्षास्तम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥

श्रेष्ठान्त्रमः, पुं, (श्रेष्ठं आन्त्रमः ।) गृहस्थान्त्रमः ।
आन्त्रमन्त्रयाणां पालकत्वात् ॥

श्रेष्ठो, [न्] पुं, (श्रेष्ठं धनादिकमस्त्यस्येति । इनिः ।)
कुलोत्तमशिल्पी । यथा,—

“कुलीकस्तु कुलीश्रेष्ठो कुलश्रेष्ठिनि शिल्पि-
नाम् ॥”
इति जटाधरः ॥

(यथा, बृहत्संहितायाम् । २८ । १० ।
“श्रेष्ठो सुवर्णपुर्यैः पद्मे विप्राः पुरोहिताः
कुमुदैः ॥”)

श्रेः खेदे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वा०-पर०-
अक०-अनिट् ।) आयति रौद्राज्ञीकः । इति
दुर्गादासः ॥

श्रे म पचने । इति कल्पद्रुमः ॥ स्वा०-पर०-
सक०-अनिट् ।) म, अपयति । इति दुर्गा-
दासः ॥

श्रेण, ऋ संघाते । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वा०-
पर०-सक०-सेट् ।) ऋ अग्रश्रेणत् । संघातो
रागीकरणम् । इति दुर्गादासः ॥

श्रेणः, पुं, (श्रेणतीति । श्रेण संघाते + अच् ।
सङ्गा श्रेणतीति । श्रु अरणे बाहुलकात् नः ।
इत्युणादिकीकायां उज्ज्वलदत्तः । ३।६।) पङ्कः ।
इत्यमरः ॥

श्रेणा, स्त्री, (श्रेणसंघाते + अच् ।) अरण-
नक्षत्रम् । (यथा, भागवते । ८ । १८ । ५ ।
“श्रेणायां अरणहादश्यां मुद्गर्त्तंभिजिति प्रभुः
सर्वं नक्षत्रताराद्याश्चरुस्तज्जन्मदक्षिणम् ॥”)
काञ्चिकम् । पङ्क, त्रि । इति केचित् ॥

श्रेणिः, स्त्रीः, (श्रेण संघाते + इन् । यद्वा, श्रु-
अरणे + “वह्निश्रुश्रुष्विति ।” उणा० ४ । ५१ ।
इति निः ।) कटिः । इत्यमरः ॥ (यथा, बृहत्-
संहितायाम् । ५६ । ७ ।

“कुल्लतोरद्रुमींमाः सङ्गमश्रेणिमण्डलाः ।
पुल्लिनाभ्युन्नतोरस्या हंसहासाच्च निम्नगाः ॥”
मा तु गभस्त्वस्य मासदयेन भवति । इति सुख-
बोधः ॥ पत्याः । इति शब्दरत्नावली ॥

श्रीणिफलं, स्त्री, (श्रीणिः फलं फलकमिव ।) कटिः
इति राजनिर्घण्टः ॥

श्रीणिफलकं, स्त्री, (श्रीणिफल + स्वार्थं कन् ।)
कटिपाश्वः । तत्पर्यायः । कटः २ । इत्य-
मरः ॥ फलकं चर्म तदाकारत्वात् श्रीणिः
फलकमिव श्रीणिफलकम् । कथ्यते आन्रियते
कटः कटे वर्षावरणयोः अल् । कटिः । इति
केचित् । इति भरतः ॥

श्रीणिबिम्बं, स्त्री, कटिसूत्रम् । इति धनञ्जयः ॥

श्रीणिसूत्रं, स्त्री, (श्रीणिस्थितं सूत्रम् ।) सङ्ग-
बन्धनसूत्रम् । परतला इति हिन्दीभाषा ॥
कटिवन्धनसूत्रम् । इति केचित् ॥ घुन्शी इति
भाषा ॥

श्रीणी, स्त्री, (श्रीणि + वा डीष् ।) कटिः । पत्याः ।
इति भरतद्विरूपकोषः ॥

श्रीतोः, [स्] स्त्री, (श्रु + अस्नुन् । तुट् च ।) कर्णः ।
नदीविगः । इति जटाधरः ॥ इन्द्रियम् । यथा,
“हृषीकमच्चं कारणं श्रीतः खं विषयीन्द्रियम् ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

श्रीतव्यं, त्रि, (श्रु + तव्य ।) अश्वणीयम् । यथा,
“अथ्यं तव्यं न चान्येन ब्राह्मणं क्षत्रियं विना ।
श्रीतव्यमिह शूद्रेण नाथ्ये तव्यं कदाचन ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

श्रीतो, [ऋ] त्रि, (श्रुणोतीति । श्रु + ङच् ।)
अवणकर्त्ता । यथा,—
“अप्रियस्य च पथस्य वक्ता श्रीतो च दुर्लभः ॥”
इति हितोपदेशः ॥

पुराणश्रीतत्वे प्रमाणमाह ।
“पठेदथं बुध्यमानः श्रावयेद्दे नरोत्तमे ।
श्रीतो तु प्राङ्मुखो भूत्वा शृणुयात् भक्ति-
तत्परः ॥”
इति पाद्मे पातालखण्डे ७१ अध्यायः ॥

श्रीतं, स्त्री, (श्रुयतेऽनेनेति । श्रु + “ह्रयामाश्रु-
भसिभ्यस्त्वन् ।” उणा० ५ । १६७ । इति तन् ।)
कर्णम् । इत्यमरः ॥ (यथा, रघुः । ७ । १६ ।
“इत्युद्गताः पीरवधूमुखेभ्यः
शृण्वन् कथाः श्रीचसुखाः कुमारः ॥”)
श्रीत्रियता । इति त्रिकारणशेषः ॥

श्रीत्रियः, पुं, (ऋन्दोऽधीते इति । ऋन्दस् + श्रीत्रिय-
ऋन्दोऽधीते ।” ५ । २ । ८४ । इति घनप्रत्ययेन
साधुः ।) वेदाध्यैष्टब्राह्मणः । तत्पर्यायः ।
ऋन्दसः २ । इत्यमरः ॥ श्रुयते धर्माधर्म्यावनेन
इति श्रीतो वेदः त्रासुसिति तः श्रीतं वेत्ति
अधीते वा श्रीत्रियः ष्वे कादिति इयः । ऋन्दो-
ऽधीते इत्यर्थे इ? ऋन्दःशब्दस्य श्रीतादेशः ।
इति परे । ऋन्दो वेत्ति अधीते वा ऋन्दसः ।
इति पूर्वेषु ष्वः । इति भरतः ॥* तस्य लक्षणं
यथा,—
“जन्मना ब्राह्मणो ज्ञेयः संस्कारैर्द्विज उच्यते
विद्याभ्यासो भवेद्ब्रह्मः श्रीत्रियस्त्रिभिरैव हि ॥”
इति पाद्मे उत्तरखण्डे ११६ अध्यायः ॥
मानवे माकण्डेयपुराणे चाध्येवम् ॥*अपिच ।

“एकां शाखां सकलां वा षड्भिरङ्गैरधीत्य च
षट्कर्मनिरतो विप्रः श्रीत्रियो नाम धर्मवित् ॥
इति दानकमलाङ्करः ॥

श्रीत्रियता, स्त्री, (श्रीत्रियस्य भावः । श्रीत्रिय +
तल् ।) श्रीत्रियधर्मः । तत्पर्यायः । श्रीत्रम् २ ।
इति त्रिकारणशेषः ॥

श्रीतं, स्त्री, (श्रुतौ भवम् । श्रुति + अण् ।) गार्ह-
पत्याहवनीयदक्षिणाग्नयः । यथा,—
“त्रयो वे गार्हपत्याहवनीयदक्षिणाग्नयः ।
इदमग्निविकं श्रीतं वेतान्निहोत्रमित्यपि ॥”
इति जटाधरः ॥

श्रीतः, त्रि, (श्रुतौ भवः । श्रुति + अण् ।) श्रुति-
विहितधर्मादिः । यथा,—
“धर्मज्ञेर्विहितो धर्मः श्रीतः स्मार्त्तो द्विधा द्विजैः
दानान्निहोत्रसम्बन्धमिज्या श्रीतस्य लक्षणम् ॥
स्मार्त्तो वर्षाश्रमाचरो यमैश्च नियमेर्युतः ।
पूर्वभ्यो वेदयित्वेह श्रीतं सप्तर्षयोऽब्रुवन् ॥
ऋचो यजूंषि सामानि ब्रह्मणोऽङ्गानि सा श्रुतिः
मन्वन्तरस्थानीतस्य स्मृत्वा तन्मनुरब्रवीत् ॥
ततः स्मार्त्तः स्मृतौ धर्मो वर्षाश्रमविभागश्च ।
एवं वे द्विविधो धर्मः शिष्टाचारः स उच्यते ॥
इत्यावेदात्मकः श्रीतः स्मार्त्तो वर्षाश्रमात्मकः ॥
इति मात्स्ये १२० अध्यायः ॥

अपि च । अधिकरणमालाङ्गनाधवाचार्य-
धृतपराशरभाष्ये शातातपः ।
“श्रीतं कर्म स्वयं कुर्यादन्वोऽपि स्मार्त्तमाचरेत्
अशक्तौ श्रीतमध्यम्यः कुर्यादाचारमन्तः ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

श्रीतं, स्त्री, श्रीतमेव । प्रज्ञादित्वाद्दण् । कर्णः ।
(श्रीत्रियस्य भावः कर्म वा । “हायनान्तश्रुवा-
दिभ्योऽण् ।” ५ । १ । १३० । इत्यण् । “श्रीत्रि-
यस्य यलोपश्च वाच्यः ।” इति यलोपः ।)
श्रीत्रियकर्म । तत्पर्यायः । श्रीत्रियता २ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (श्रीत्रस्य भावः कर्म
वा । अण् ।) श्रीतकर्म च ॥ (श्रीत्राणां समूहः
“भिन्नादिभ्योऽण् ।” ४।२।३८ । इति अण् ॥)
श्रीषट्, अ, देवहविर्दानम् । इत्यमरः । देवहवि-
र्दानं इत्यनेनायं मन्त्रः सूचितः । इति भरत-
मतम् ॥

श्रीतं, स्त्री, (श्रिय आह्वा आह्वा यस्य ।) पञ्चम् ।
इति केचित् ॥

श्रीका, इ उ सर्पे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (स्वा०-
आत्म०-सक०-सेट् ।) अन्तःस्थदतीयवर्ष-
युक्तादिः । इ.शङ्कते । उ, शङ्कते । सर्पो गतिः
इति दुर्गादासः ॥

श्लक्ष्णं, त्रि, (श्लिष आलिङ्गने + “श्लिषेरञोप-
धायाः ।” उणा० ३ । १८ । इति कृत्तः अकार-
ञोपधायाः ।) अल्पम् । इत्यमरः ॥ मनोहरम् ।
इत्युणादिकोषः ॥ (यथा, मनुः । २ । १५८ ।
“अहिंसयैव भूतानां कार्यं श्रेयोऽनुशासनम्
वाक् चैव मधुरा श्लक्ष्णा प्रयोज्या धर्म-
मिच्छता ॥”)